

Midnattsropet

Nr 9 1974 årg 15 pris kr 1:80

Maranata • Du vår Herre kom!

Missionären och folket

— Om man väntar Jesus då blir det så att man börjar leva på ett helt annat sätt, säger Ulf Kuhlberg från Göteborg, kolportör och gatusångare på heltid.

att gå ut på stan och vittna om Jesus

— För två månader sedan kände jag en speciell kallelse från Gud att gå ut på stan och sjunga och vittna om Jesus. Jag tänkte, varför kan alla dessa falska profeter verka ute på gatorna hela dagarna och ändå vara försörjda? Går jag ut för att vittna om Jesus, skulle väl också Gud kunna ordna med min försörjning.

— Och det har Gud gjort. Vi har fått allt

vad vi behövt. "Vi tror att du är sänd ifrån Gud", har man sagt och stuckit till mig en slant.

Det var på ett möte under de oförglömmeliga påskdagarna som man kunde få höra detta vittnesbörd. Den som berättade om sina erfarenheter var *Ulf Kuhlberg*, bosatt i Göteborg och en av de unga drivande krafterna i Maranataförsamlingen där.

Under två månader har Ulf nästan varje dag stått på torget med bibel, gitarr och en boklåda på magen.

— Jag tycker det är så allvarligt, att det kommer en tid, då det inte går att verka längre, säger Ulf, då vi frågar honom närmare.

— Ibland har polisen utan rätt kommit och sagt, att jag inte får stå och sjunga, och

till Gud för honom. Vi gick in i ett förrådsrum och bad. Efter ett tag sade jag: "I Jesu namn, gå och åt!" Och han gick och åt och var helt helbrägdagjord.

— Till slut blev jag tvungen att flytta. Jag fick ett sådant motstånd från alla håll. Jag vittnade och bad för patienterna och fick sänkt uppförandebetyg.

— En sak fick jag dock erfara. Det var där jag lärde känna andevärlden och vad människorna många gånger är drivna av, och det blev mig till nytta många gånger.

Var sjöman

Ulf Kuhlberg var sjöman innan han blev frälst. Sin första riktiga tankeställare fick han sedan en kamrat hoppat över bord. Han kände sig själv anklagad, eftersom de strax innan festat tillsammans och i de sista stunderna t. o. m. samtalat om Gud.

Två månader senare kom han till Kiruna. Under två veckor försökte han förtvivlat dämpa sin oro i spriten, sedan gick han till Filadelfia och blev frälst och döpt. Sitt andedop tog han emot i ett hyresrum. De som var med honom, trodde att han blivit sjuk och tänkte ringa polisen. De var inte frälsta, men en av dem lugnade de andra och förklarade, att det här var bara vad som brukade hända pingstvännerna.

— Men jag blev aldrig någon riktig pingstvän. När jag låg i lumpen, fick jag se i en syn Viktoriasalen och Imsen, fast jag aldrig hade sett dem tidigare. Då jag blev placerad på en båt och kom till Stockholm, sökte jag upp Maranata. Där mötte jag något jag aldrig hade varit med om förut. När jag kom tillbaka, var jag så salig att de andra på båten trodde, att jag inte var riktigt klok.

En cell i Haparanda

Ulf berättar sedan hur han så småningom upplevde svårigheter att förena militärtjänstgöring med tron på Jesus. Han totalvägrade och hamnade i en cell på fängelset i Haparanda och Luleå.

— Där bad jag till Gud, virkade nät och läste bibeln. Men när jag började fasta blev det problem, för de trodde att jag matstrej-kade.

— Fängelset var ett sådant där gammalt fängelse, där var och en bodde isolerad i en cell för sig. Jag önskade komma i kontakt med de andra fångarna, så jag började be till Gud om ett annat och lämpligare jobb än att hålla på och virka nät för mig själv hela dagarna. Det dröjde inte länge, förrän man kom och frågade, om jag ville börja städa korridorerna och dela ut mat till fångarna. Så fick jag tillfälle att träffa alla de intagna på tu man hand och dela ut alla traktater jag hade.

— Är det verkligen nödvändigt att vara så radikal?

— När jag hört en radikal förkunnelse, har jag alltid fått möta Gud, och det har gjort att jag själv blivit radikal. Och denna väckelse är så radikal. Det finns ingen an-

nan väg att gå för den som vill följa Jesus.

— Jag har alltid varit sådan att jag alltid skall vittna var jag går. Jag kan bara tala om Jesus eller om mitt gamla liv. Jag är inte intresserad av idrott eller av att festa, och jag är inte insatt i politik, så när jag är frälst kan jag bara tala om Jesus.

— Om jag tar ett jobb någonstans, kan jag inte låta bli att tala om Jesus på arbetsplatsen. En gång var jag tvungen att sluta i Luleå. Jag delade ut traktater varje dag i tre månader, före och efter jobbet och på rasterna. Chefen uppmanade mig att sluta, eftersom han menade att det blev ingenting gjort. "Religiösa problem", kallade han det för och sade, att det blev oroligt på arbetsplatsen.

Leva på ett annat sätt

— Det går inte för mig att vara på ett arbete. Så har det alltid varit, överallt och var jag än har kommit. Jag har fått sluta och så har jag tagit nytt jobb, slutat och tagit nytt, alltid samma sak.

— Ändå kanske det är min fru, som fått uppleva den största kampen. Det underbara är dock, att vi är så ett, och att jag har ett så gott stöd i henne. Hon upplever att jag har kallelse, och hon har hjälpt mig på allt sätt.

— Så här har det blivit, när man varit ute i världen. Skall vi bevaras brinnande, måste vi ge ut vårt liv från morgon till kväll. Det är ju det som är livet. Den som upplevt spritens "glädje", för spriten är verkligen en glädje, måste få uppleva en starkare glädje i Gud. Därför kan aldrig en alkoholist bli bevarad i en ljum församling. Det är likadant med narkomaner.

— Många tycker att jag är en knepig person. Men om man väntar Jesus varje dag, då blir det så att vi börjar leva på ett helt annat sätt.

— Det är märkligt, att när jag vittnar om att Jesus kommer, då kommer andra kristna och säger, att det och det måste först inträffa. Det blir nästan som en ursäkt för dem att inte ta emot budskapet och handla därefter.

— Om inte vi kristna börjar handla, kommer andra att göra det och ta hand om fältet. Idag är det fullt av falska profeter, som är ute på gatorna och förkunnar, och de är försörjda. De är inte bundna av materialismen alls. De kristna sitter däremot hemma och är fast i materialism och allt elände.

Väckelse över landet

— Jag har tänkt många gånger, att vi får tacka Gud för Maranataväckelsen. Jag undrar om det inte är Johannelund och Gamla Bro, som håller uppe hela Sverige. Det fantastiska är att det är Gud, som har fostrat Maranata och inte människor. Vi har inte behövt ta efter några andra. Det är Gud som har fött fram det här. Och rätt vad det är, så bryter det fram en väldig väckelse över hela vårt älskade land. □

På omslaget i förra numret av MR ser vi en ung man som lyfter handen mot skyn och lovar Gud. Vi tog och intervjuade honom och här nedan kan ni alla läsa om vår broders vardag som kolportör och torgsångare i Göteborgs city. Ibland slutar t. o. m. dagen med polisförhör. Ulf Kuhlberg berättar också om tiden som sjöman hur han började söka en djupare livets mening sedan en kamrat tagit sitt liv efter en våldsam fest ombord.
— Nu tackar jag Gud för att han fostrat fram Maranata, säger Ulf och tillägger trosvisst till sist: — Det Gud fött fram ibland oss kommer att sprida sig och en väckelse bryter fram över vårt älskade land!

så har de kört bort mig. Men det är affärs-männen, som ligger bakom det, därför att de menar att de inte får sälja någonting.

— Sist när jag stod på torget hamnade jag på polisstationen. I en timme satt jag och hörde på hur de förklarade att jag provocerade folk och stod i vägen. Jag svarade dem, att det enda som kunde rädda det här folket var evangelium, och det behövde människorna höra.

Vittnade för patienterna

Det är inte första gången Ulf råkat i onåd. Redan då han var alldeles nyfrälst och hade tagit jobb på mentalsjukhus, kom han i konflikt med sjukhusledningen för att han inte kunde låta bli att vittna för patienterna om Jesus. Det var förbjudet enligt reglementet, men det visste han inte i början.

— I början gick det bra, men när de upptäckte, att jag hade talat med människor om Gud, blev jag förflyttad till värsta avdelningen. Men Gud var med mig. Där träffade jag en ung grabb, som inte kunde åta. Jag kände att jag skulle tala med honom, så jag frågade om jag fick be

Arne Imsen

Vårt teologiska arv

Traditionen har givit oss mycket gott. I traditionen finns dock även en väldig belastning. Vi har ofta alltför okritiskt tagit emot mycket, därför att det förmedlats till oss av auktoriteter. De har på vissa områden varit använda av Gud, men på andra har de givit oss en felaktig förkunnelse. Vi skulle kunna nämna Luther, Wesley, Calvin och andra teologer från den anglosaxiska och germanska världen och från vårt eget land t.ex. Rosenius, Waldenström, Lewi Pethrus och många andra. Många gånger har vi läst deras böcker mera än Guds ord, och ofta utan att jämföra med vad bibeln lär.

Skall vi utvecklas normalt och rätt i överensstämmelse med Andens lagar, har vi inte så vidlyftigt område att röra oss på. Vi måste då säkert utmönstra en hel del av den litteratur, som vi umgås med. Det kan vara skönlitteratur, facklitteratur, samhällskritisk litteratur, kristen litteratur eller veckotidningar. Ja, det är kanske inte i första hand de profana veckotidningarna, det blir fråga om, utan de religiösa, som i många fall kolporterar en slags religiös porr. Det är p. g. a. den läsningen man så ofta möter håglöshet, vankelmod, trötthet, missmod och dekadans bland kristna, och många tål inte längre Guds ord.

I vår tid finns det mycket som man definitivt måste lämna för ens egen skull. Det gäller att inte besmittas i sitt sinne utav en tvivelsjuk eller likluktande teologi. Gud måste göra klart för oss, att det enda sätt på vilket vi kan utvecklas, är att vi tar emot Ordet. Det finns ingen annan ur-

kund att gå till än Bibeln, och därför är det så viktigt att vi läser den.

En av orsakerna till att satan har en sådan kolossal möjlighet att operera ibland Guds folk beror på okunnighet. Att den kristna hopen ofta är så demoraliserad, beror på ett man saknar kunskap om de resurser Gud äger och vill ge. Gud har inte kallat oss till åskådare utan till medarbetare. Därför är det så viktigt, att vi inte drar oss för mödan att förvärva kunskap i Guds ord. Vi måste komma ner på den rätta grunden, så att tron får ett säkert fundament. Låter vi sedan vårt liv utformas där-efter, vet vi att slutet också kommer att bli underbart. Ingenting skall fattas oss, utan vi kommer att då växa upp i ett harmoniskt gudsliv till manlig mognad i Kristus Jesus.

Frågan är alltså vilket fundament, som vår tro vilar på. En del har inte kommit längre i sin andliga utveckling än att de tillskriver sina känslor alldeles för stor betydelse. Deras trosliv åker kana med deras känsloliv. Ibland känner de sig härligt frälsta, och då tror de mycket. Ibland känner de sig dåligt frälsta eller inte frälsta alls, och då tror de ingenting alls. Men tron påverkas inte av sådana tillfälligheter. Tron kommer aldrig att säga, att genom *känslorna*, så förstår man, utan genom *tron*, så förstår man.

Det finns ett område, som man kan kalla trons territorium. Ditt kan satan aldrig komma. Där är Jesus grunden, hörnstenen och slutstenen. Där är satan besegrad och Jesus enväldig konung.

Gemenskapen på det området kommer helt och hållet att bestämmas utifrån vårt förhållande till Jesus Kristus. Detta trons fundament talar om trons möjligheter och

begränsning. På samma gång tron öppnar ett nytt perspektiv, är den begränsad inom de av Gud givna områdena.

Om vi inte skall bli inspirationernas viljelösa medier, måste denna tro även synliggöras i vårt liv. Den mottagna kunskapen måste bekräftas i upplevelser. Då blir löftet erfarenhet och Ordet blir kött.

Så länge man mottager Ordet genom undervisning, kommer det naturligtvis att påverka och influera vårt tänke- och handlingssätt. Den fasta vissheten och den absoluta övertygelsen kommer dock aldrig förrän det mottagna ordet bekräftas i det upplevda ordet. Då blir ordet manifesterat i visshet, och det är den fasta vissheten vi behöver.

Det är inte så lätt att ta emot allt som står i Guds ord. Det heter tvärtom att ordet är oss till undervisning. Bibeln uppmuntrar aldrig någon form av lättja. Den vill i stället hjälpa oss att övervinna den. Bibeln gör oss till forskare, och skall vi alltså komma in i Guds eget ord, kommer det samtidigt att bereda oss forskarmöda.

Vi äter inte mat, därför att det är roligt. Vi gör det därför att det är nödvändigt och för att leva. Och den rättfärdige skall leva av tro. Här är den stora skillnaden mellan den sanna kristendomen och den förfallskade. Man uppmuntrar ett lustmoment, så att allting skall vara lustbetonat. Bibeln säger något annat.

Bibelns ord är givet oss till undervisning, bestraffning, upprättelse och fostran i rättfärdighet. Vi lever i en tid då allt detta är omodernt. Det hjälper dock inte. Vi håller före att detta är enda förutsättningen för att en gudsmänniska skall kunna bli fullt färdig och väl skickad till allt gott verk. Det är den stora hemligheten till all andlig utveckling.

Försoningen för våra synder

"I veten ju att det icke är med förgängliga ting, med silver eller guld som I haven blivit "lösköpta" från den vandel I förden i fäfänglighet, efter fädernas sätt, utan med Kristi dyra blod, såsom med blodet av ett felfritt lamm utan fläck." 1 Petr. 1: 18—19.

Alla som har tagit emot Jesus som sin frälsare har fått löfte om många dyrbara ting. Det är väldigt viktigt att vi får klart för oss vad Jesus har gjort för oss och vad vi äger i honom. Hans blod är ett tecken för oss till räddning. Vi hava också ett lamm slaktat, nämligen Jesus Kristus, säger bibeln! "Se Guds Lamm, som borttager världens synd!" Joh. 1:29. Genom Jesu blod upplever vi frälsning, frid, förlösning och segrar! Genom blodet är all vår synd och skuld betald. Allt skedde när Jesus dog för oss och blodet rann för din och min skuld. Vi har blivit lösköpta från den vandel vi förut förde efter fädernas sätt. Vi har blivit lösköpta genom blodet. Pris ske Gud!

"Men om vi vandra i ljuset, såsom

han är i ljuset, så hava vi gemenskap med varandra, och Jesu, hans sons blod, renar oss från all synd. Om vi säga att vi icke hava någon synd, så bedraga vi oss själva och sanningen är icke i oss. Om vi bekänna våra synder, så är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet. Om vi säga att vi icke hava syndat, så göra vi honom till en ljugare, och hans ord är icke i oss. Mina kära barn, detta skriver jag till eder, för att I icke skolen synda. Men om någon syndar så hava vi en förespråkare hos Fadern, Jesus Kristus, som är rättfärdig. Och han är försoningen för våra synder, ja icke allenast för våra, utan ock för hela världens." 1 Joh. 1:7—10, 2:1—2.

Gud har lovat att han skall förlåta alla som ångrar och bekänner sin synd. Och det står han för än i dag! "Då uppenbarade jag min synd för Dig och överskyldde icke min missgärning. Jag sade: "Jag vill bekänna för Herren mina överträdelser."

Då förlät Du mig min synds missgärning. Sela." Ps. 32:5.

"Den som fördöljer sina överträdelser, honom går det icke väl, men den som bekänner och överger dem, han får barmhärtighet." Ords. 28:13. Om du bekänner att du är en syndare och överger synden då får du uppleva att Jesus tar hand om dig, och att Jesus förlåter! Du får bli frälst och född på nytt! Du får åkalla namnet Jesus och kallas för Guds barn. Och när du åkallar namnet Jesus, då blir du frälst.

"Ty om du med din mun bekänner Jesus vara Herre och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, då bliver du frälst." Rom. 10:9.

Vi som har tagit emot Jesus lever av nåd. Allesammans står vi med skuld inför Gud, hela vår varelse står med skuld. Men skuldem är betald! Jesus har betalst vår skuld med sitt blod. Vilket nådeserbjudande!

Det är bara för dig att tacka och ta emot!

Elisabeth Jansson

Midnattsropet nr 9

□ Så har vi glädjen att presentera ett nytt nummer av MR. Som synes innehållande 20 sidor av den enkla anledningen att materialet ej rymdes på 16. På omslaget ser vi Doris Högländer fångad av kameran mitt uppe i den verksamhet som tagit både hennes och familjens hela tid — missionen. Rapporten från Brasilien har du på sidorna 8—9. Till Malmköping har vi dem här

alla Högländers. Det var en tid sen sist. Den som vill vara med och stödja deras och alla övriga vittnens resor till Malmköping är välkommen att utnyttja erbjudandet som medföljer tidningen. På sidorna 2—3 samtalar vi med kolportören Ulf Kuhlberg från Göteborg. Några glimtar från verksamheten ute i landet och information om sommarens tältmöten finns på mittuppslaget. Arne

Imsens predikan på sid 6—7 är påskdagens budskap till vårt folk från Moseboken: Släpp mitt folk! Denna predikan samt den oförglömliga församlingssången från påskkonferensen finns givetvis inspelad. Rekvirera kassetter! Sprid elden!

Och nu gäller det nästa nummer som från första till sista blad kommer att presentera livet och arbetet på Johannelund och Gamla Bro. Det blir ett kampnummer i åtskilliga tusen exemplar som borde nå ut över hela landet.

Lars Andersson

Gud samlar sitt folk. Så ger han dem budskapet att de måste avskilja sig. De måste gå ut från de stora samlingarna och de övergödda folken.

Han ger dem ett land. Där skall de leva och vara starka. Där skall de leva avskilda, fria och högtidsfirande.

De är svaga, men de känner honom som är starkast. De är få och äger inget, men har ändå allt.

Släpp n

Det är inte ödets nyck som bestämmer Guds folks utveckling och framtid. Det finns en gudomlig plan. I varje tid har Gud den metod och de redskap tillhanda som situationen kräver. Aldrig för tidigt och aldrig för sent, kommer budskapet och kraften.

Guds problem är att förmedla kunskap till sitt folk om sina avsikter. Det finns tider då hans barn är så stolta, högmodiga och otillgängliga att de inte lyssnar. Men så kommer tider då de har blivit stukade och tillintetgjorda och fyllda av klenmod. Då lyssnar de och då kommer Gud med det rätta budskapet.

Det är en märkligtid när Guds barn hamnar i klenmod. De blir då helt paralyserade av sin situation och fångas av nöden, förtrycket, problemen och ångesten. Man förtvivlar över tingens ordning och längtar efter något annat. Men ingen kommer någonstans genom förtvivlan och ingen kommer någonstans genom längtan.

Ingen tar sig fram på Guds väg genom att fotografera eländet och skaffa sig informationer om situationens tragik. Det fordras något helt särskilt och det är en uppenbarelse från Herren. När Guds folk förstår de resurser som de förfogar över, förstår de också att det inte finns någon situation, tid eller period som är dem övermäktig.

Vi läser hur Mose och Aron samlar folket och delger dem vad Herren talat. 2 Mos. 4:29—31.

Sedan gingo Mose och Aron åstad och församlade alla Israels barns äldste. Och Aron omtalade allt vad Herren hade talat till Mose, och han gjorde tecken inför folkets ögon.

Då trodde folket, och när de hörde, att Herren hade sett till Israels barn och att han hade sett deras betryck, böjde de sig ned och tillbådo.

Sann frigörelse

Det första Gud gör, det är att ge dem härskan en vision så att det ser Guds möjligheter. Det sker i ett jättelikt väckelsemöte,

ett uppbyggelsemöte, där den profetiska kraften är mäktig. Mose och Aron träder fram och talar så att hela menigheten fångas.

Men ett väckelsemöte, ett profetiskt vidrörande, en vision, räcker inte långt. Knappt är mötet avslutat förrän man påminns om kedjorna, om svårigheterna och nöden. När sammankomsten är slut förlorar man positionen och sjunker tillbaks till det gamla. Då tycker man att motståndaren är överlägsen och att alla utbrytningsförsök är dömda att misslyckas. Men ett sant frigörelseverk vilar aldrig på en vision och kan aldrig ledas vidare på en vision. Sann frigörelse vilar fast och orubbligt på Guds eget Ord.

När Mose och Aron träder fram inför Farao efter det här mötet så vet de att folket står bakom dem. Nu var de en sammansvetsad skara som var redo att stå för budskapet. De beder med våldsam auktoritet: "Släpp mitt folk så att de kunna hålla måltid åt mig i öknen."

Det säger oss att Gud känner precis sitt folks belägenhet. Han vill ha ett fritt folk. Han vill ha ett högtidsfirande folk och han vill ha ett avskilt folk. Det är tre saker som Gud aldrig någon gång ändrar i sin frälsningsplan. Därför måste han ta itu med sitt folks alla fiender.

Det är genom uppenbarelse som Gud för sitt folk vidare. I GT heter det: "Jag är Abrahams, Isaks och Jakobs Gud." I NT möter vi en ny uppenbarelse och den är en väldig manifestation av Gud. Jesus säger till sin samtids religiösa ledare: "Gud är en Gud för de levande, Gud lever, Abraham lever, Isak lever och Jakob lever."

Gud har gett ett löfte åt Abraham och det måste fullbordas. Abraham fick se den dag som är frälsningshistoriens slutmål. Och Gud är trofast. Han står bakom sitt eget löftesord och han för sin plan till seger.

Abraham såg hans dag och var glad. Vilken dag? Den dag som var till i Faderns sköte. Jesus sittande på Faderns högra sida. Denne Jesus, som lämnade himlens

härlighet och blev till i mänsklig gestalt, som steg ned i dödsriket och vann seger där och sedan återvände till Fadern. Har du sett hans dag? Har du upplevt hans dag?

Det Gud hade sagt åt Abraham det kunde inte ändras. Vi läser om Abraham. Han betraktades som fanatiker och extremist. Han var inte som andra, han kunde inte resa sitt altare var som helst. Han gick inte till vilken stad som helst. När andra bad om säkerhet och komfort och drog in i staden för att njuta av materiell välfärd, då stannade han utanför.

Han var en säriling. Men det heter att han umgicks med Gud. Han hade inga kortsiktiga lösningar därför att han hade sett längre. Han hade sett staden med de fasta grundvalarna och därför föredrog han att bo i tält här i tiden. Abraham var nog aldrig mantalsskriven på jorden, men han var skriven i himmelen.

Ett avskilt folk

Gud talar med Abraham och låter honom se århundraden in i framtiden. Det folk som drar ned till Egypten, och stannar där under några sekler, de kom inte dit av en tillfällighet. Det är Guds förunderliga ledning. Han vakar över sina tjänare, han vakar över sitt ord och frälsningshistorien går vidare i en stegrad uppenbarelse.

"Och han sade till Abram: Det skall du veta, att din säd skall komma att leva såsom främlingar i ett land som icke tillhör dem, och de skola där vara trälarna, och man skall förtrycka dem, så skall ske i fyrahundra år.

Men det folk, vars trälarna de bliva, skall jag ock döma. Sedan skola de draga ut med stora ägodelar.

Men du själv skall gå till dina fäder i frid och bliva begravnen i en god ålder. Och i det fjärde släktet skall din säd komma hit tillbaka. Ty ännu hava icke amoréerna fyllt sin missgärnings mått."

1 Mos. 15:13—16.

Abraham fick också veta något mer och det var att Herren hade utsett ett område, ett land där detta folk skulle bo. Där kun-

Mitt folk!

På den andra stranden

Predikan av Arne Imsen del I

de hans folk vara avskilt, fritt och högtidsfirande.

"Då nu solen hade gått ned och det hade blivit alldeles mörkt, syntes en rykande ugn med flammande låga, som for fram mellan styckena.

På den dagen slöt Herren ett förbund med Abram och sade: Åt din säd skall jag giva detta land, från Egyptens flod ända till den stora floden, floden Frat, kainérnas, kenaséernas, kadmonéernas, hetiternas, perisséernas, rafaéernas, amoréernas, kanaanéernas, gargaséernas och jebuséernas land." I Mos. 17—21.

Den innersta principen

Guds folk hade en underbar tid i Egypten. Det utvecklades och blev starkt och blev en stat i staten. Men så kom det en ny konung som inte visste av Josef. Och nu kommer en ny tid. En tid av förtryck. Ja, det blev en politik att hålla dem i förtryck.

"Och denne sade till sitt folk: Se, Israels barns folk är oss för stort och mäktigt.

Välän, låt oss då gå klokt till väga med dem, eljest kunde de ännu mer föröka sig, och om ett krig komme på, kunde de förena sig med våra fiender och begynna krig mot oss och sedan draga bort ur landet.

Alltså satte man arbetsfogdar över dem och förtryckte dem med trälarbeten. Och de måste bygga åt Farao förrådsstäder, Pitom och Raamses." 2 Mos. 1:9—11.

Ser vi på den nära situationen, ter det sig ohyggligt. Det är mänskligt lidande och mänsklig nöd som går ut över hela familjer. Då gäller det att förstå att detta inte är något förblivande, utan att det förändras. Gud förändrar situationen för sitt folk för att frigöra det för en ny uppgift. Och den nya situation som då uppstår, den är inte isolerad från sammanhanget. Det är Guds frälsningshistoria som går vidare.

Låt oss se på den innersta principen. Vad

är det som skiljer Guds folk från världen? Vad är det som skiljer Israels folk från Egyptens? Det finns en skillnad, men den sitter inte i första hand i det yttre. Den sitter inte i deras fostran eller karaktär och inte i deras antal. Det är en fråga om livskraft. Har Gud gjort ett verk så kommer det att sättas på prov, ett mördande prov, ty Farao kämpar mot att Guds folk skall utvecklas, och den Farao som vi kämpar mot, Satan, har mycket större resurser än vad Egyptens konung hade. Han hatar liv, andligt liv.

Han som imiterar

Satan har ingenting emot fulländade gudstjänster och ceremonier. Men han vill till varje pris komma åt livet, gudslivet. Ett av de främsta sätten han använder är att rikta in sig på nyckelpersonerna. Och vilka är de? De är inte i första hand andliga ledare, även om de också är nyckelpersoner. Men förutsättningen för Guds verks framgång är de nyfödda. Satan arbetar målmedvetet att få ta hand om alla nyfrälsta. De hinner knappt bli födda till medvetet liv förrän han försöker leda dem in i förvillelse, falsk religiositet och falsk kristendom, därför att han vill döda livet.

Vi vet att barnens framtid och utveckling är mycket beroende av hurudan modern är. Är modern klen, orkeslös och trött kommer det att sätta sin prägel på livsfrukten. Ju mer Farao skruvade åt förtryckets skruv, desto mer ökade nativiteten hos folket och barnen blev också friskare och friskare. Vi inbillar oss ibland att om vi får slut på motståndet, om fientligheterna inställes, kommer barnen att bli bevarade. Men fienden ändrar inte målsättning, det kan vi inte räkna med. Men se till att modern är frisk, att församlingen är levande och livskraftig och att församlingen är frisk i bönen så att den kan föda andliga barn...

Det finns någonting som Satan aldrig kan. Han kan aldrig skapa liv, han kan bara imitera liv. Därför är det fråga om detta liv och därför är det fråga om vad för slags liv det är. Är det äkta eller falskt?

forts nästa nr

Det underbaraste budskap, som nått mitt öra och som även trängt ner i mitt hjärta, är sanningen om Jesu snara återkomst. Sedan jag blev frälst och av nåd ett Guds barn, har detta budskap alltid varmt mitt hjärta till fröjd i Herren.

Det ligger alltid en stor fara i att människor blir offer för det timliga och låter sig insnärjas i olika samfundstänkanden. De blir då ofta blott ljudande symbaler utan ande och liv, helt enkelt ett konstlat ljus, som saknar all andlig värme.

För de fromma idag som upplevt glädje i budskapet om Jesu återkomst, vill jag med dem instämma i att tiden är så kolossalt kort. Vi har inte tid att låta oss förtyngas av omåttlighet på något område. Som väktaren på muren vill jag utropa: "Gören bättring ty himmelriket är nära".

Låt försona eder med Gud innan nådens timma för alltid är förbi. Många människor, som säger sig äga Jesus och som dessutom är i full aktivitet, saknar ofta denna andliga friskhet. Personligen har jag upplevt att detta budskap om vår Frälsares snara återkomst hellre tonats ner. Det blir andlig misär, när det i stället borde värma och sammansmälta alla blodköpta till ett sant medborgarskap inför den tillkommande härligheten.

Mitt hjärta vill brista vid tanken på denna bittra sanning, att många skall stå utanför himlens härlighet en dag, fastän de både hörde och såg, ja, dessutom var med på vägen. De hade inte tanken på Jesu återkomst kär utan var mer mån om medborgarskapet på jorden än det medborgarskap, som står på försoningens och blodets fasta grund.

Mitt hjärta fröjdar sig vid detta budskap att "Herren kommer". O, att han komme idag, halleluja! Var trogen min dyrköpta syster och broder. Snart möts vi på den andra stranden, där vi skall sjunga Lammets sång.

*Eder syster i nåden
Aina Nilsson
Töre*

Vi får ständigt se hur Gud griper in

missionsrapport Doris Höglander
Brasilien

”I söndags kom fem personer fram som ville överlämna sina liv åt Jesus. Sedan var det en lång kö sjuka, som kom fram till förbön.”

”Den som tror och bliver döpt, han skall bliva frälst.”

När den etiopiske hovmannen hade stigit upp ur dopvattnet fortsatte han GLAD sin väg.

Hovmannen hade verkligen motiv för sin glädje. Innan det här tillfället visste han ingenting om frälsning i Jesus Kristus. Han hade färdats lång väg för att tillbedja Herren, men på hemvägen fick han genom Herrens tjänare Filippus kunskap om frälsning av nåd, genom tro på Jesus. Filippus hade fått i uppdrag att gå ut och predika evangelium om Jesus Kristus, att den som tror och bliver döpt skall bliva frälst. Genast mottog hovmannen detta glädjebudskap och trodde. Så fort som möjligt blev han också döpt för att bekänna, att han inte kunde åstadkomma någon frälsning på gärningarnas väg utan endast genom Jesus Kristus.

Samma glädje upplevde en av våra söndagsskolflickor, tretton år gammal, då hon döptes och fick uppleva församlingsgemenskap. Hon sade, när hon en kväll kom springande och jag låste upp dörren till vår

Det finns länder där livet gestaltar sig något annorlunda än hos oss. Länder, där bekymren över det dagliga brödet övergår alla andra bekymmer. Länder, där hygien och sanitära åtgärder är så bristfälliga att många sjukdomar ofta okontrollerat får sprida sig. Länder, där det skrivna ordet inte kan skapa samma auktoritet som här därför

att folk inte kan läsa.

Ett sådant land är Brasilien. Där möter vi denna dagliga kamp för livet. Men vi möter där också annat. En familjekänsla som inget utomstående förtryck kan rubba. Och en tro, en tro på Jesus Kristus som kan rycka upp en människa ur hennes mänskliga vanmakt och göra henne sann, livskraftig och

livsmedveten.

I detta land arbetar familjen Höglander. Vi möter dem i deras missionsrapporter i MR. Till sommaren, vid Malmköpingskonferensen får vi den stora förmånen att möta Ernst o Doris samt barnen personligen.

lokal: "Vilken fest jag än bleve bjuden på, så valde jag hellre att gå till min Maranata-församling."

En fri pingstförsamling upplät sin dopgrav för oss, så vi kunde döpa där i lördagskväll. Det var härligt att se fyra syskon följa Jesus i dopets grav.

Den sista tiden har vi förnummit, hur Herren har väckt mer och mer längtan efter Guds ordet bland de troende vännerna.

Vi har också fått uppleva flera påtagliga helbräddagörelser.

En pojke, åtta år gammal, som inte kunde gå, har fått uppleva helbräddagörelse, så att han nu kan gå. Modern bar pojken till oss för förbön vid flera möten. Nu har undret skett! Han går hur bra som helst! Folket i Qruseiros säger att det har hänt på grund av de troendes förböner här i Maranata.

I Soccoro har vi också haft dop, då fjorton nyfrälsta syskon döptes. Bland andra döptes två makar med sina två söner. Des-

sa vänner hade varit föremål för intensiv bön av två unga flickor, som tillhörde samma familj. Denna familj har vi stor glädje och hjälp av i arbetet. De utstrålar alla en sann och djup frälsningsglädje.

En broder, som blivit frälst genom vårt radioprogram och som vi besökt flera gånger, väntar nu att få komma ut från sjukhuset för att bli döpt.

Mötena är välbesökta och Guds Ande har verkligen givit öppna öron och hjärtan för Guds Ord där. De sista mötena har varit mycket mäktiga, och många har kommit fram till förbön.

Vi får ständigt se hur Gud griper in till sjukas helande!

Vänner, jag vet att Ni beder för oss mycket, därför har Herren, i sin nåd använt oss.

Mottag så våra hjärtliga fridshälsningar, från oss i familjen och de brasilianska vännerna Ni och vi fått vara med om att vinna för himlen.

Pingst i Tanto

Ringvägen ① Zinkensdamm

**Sommarens
tältmöten i
Stockholm
inleds**

**Lörd. 1 juni kl
19.30**

OBS!

**Gäster i pingsthelgen:
Ernst o Doris Höglander
samt barnen direkt
från Brasilien!**

**Arne Imsen
församlingens
vittnen
och sångare
medv.**

**Gästfriheten på
Johannelund och
Gamla Bro står
till er förfogan!**

VÄLKOMMEN

**Stöd våra vittnens resor
och uppehålle i Malm-
köpingsveckan
Använd inbetalnings-
kortet som medföljer!**

Tältmöten

med reservation för ev. ändringar

- Piteå 21—30 juni
- Skellefteå 25 juli—11 aug
- Norsjö 15 aug—1 sep
- Stockholm, 1—30 juni
Tantolunden
- Västerås 3—18 aug
- Göteborg 27 juli—25 aug
- Halmstad 27 juli—11 aug
vid Nyhemsskolan
- Hörvik 23 maj—9 juni
utanför Sölvesborg
- Bromölla 15—23 juni
- Sölvesborg 29 juni—7 juli,
vid Tredenborgsbadet
- Sölvesborg 17 aug—1 sep
- Jämjö 1—23 juni

★ MALMKÖPING 13—21 juli ★

Pionjären Axel R. Olsson manar:

Vi kan räcka varandra en hjälpende hand

På inbjudan av Maranataförsamlingen i Skellefteå hade jag förmånen att med vännerna där få dela livets ord en veckas tid i månadsskiftet mellan febr. och mars.

Församlingen där har fått hyra en lägenhet i centrala stan om sju rum och kök, varav fyra av dem är uthyrda. De övriga tjänar församlingens ändamål.

De som tjänar Herren där är evangelistsystrarna tillsammans med Östen Dahlberg och Folke Nilsson. Vännerna är trosvissa om seger, vilket helt visst kommer att beskräas dem.

Vad jag lade märke till förutom detta deras fasta tro på seger, var deras offersinne och deras kraftiga lovprisning till Jesus. De storligen prisade Gud. Apg. 10:46.

Ett av de möten jag var med på var förlagt till utposten Norsjö. Vännerna där har fått hyra en rymlig lokal i centrum av detta

folkrika samhälle. Då lokalen för en kort tid var uthyrd till annat ändamål hade vi mötet i församlingshemmet. Också vännerna där är vissa om seger, vilket de kommer att få uppleva. Detta bestyrktes också av ett profetiskt budskap i slutet av mötet.

Då det gäller den ekonomiska sidan av verksamheten så har vännerna också måst inköpa möbler för de olika rummen.

Evangelistsystrarna arbetar deltid och betalar själva hyran för vardera av sina rum och vägrar att ta emot lön av församlingen, detta för att få den ekonomiska sidan att gå ihop. Det enda de tog emot var julklappspengar. Jag tycker detta var gripande.

Vännerna i Norsjö är få och får betala 500 kr i lokalhyra. Kan vi ge Maranataförsamlingen i Skellefteå en hjälp i deras ekonomiska behov är detta tacksamt. An-

giv på talongen vilket som är avsett för Skellefteå eller Norsjö.

Medel kan sändas till
Maranatas Evangelistkassa för Övre Norrland

Tenorvägen 33, Skellefteå
Postgiro 38 62 01-8

Låt oss ej heller utöver landet glömma Maranataförsamlingen i Stockholm i deras behjärtansvärda räddnings- och evangeliska arbete på Gamla Bro, Johannelund och Midnattsropet. Detta arbete för Herren är också vårt gemensamma arbete.

Vi är spridda på muren långt ifrån varandra, Neh. 4:19 och det är härligt om vi kan räcka varandra en hjälpende hand.

Ske alltså i Jesu namn.

I Herrens krig

Under långfredagens missionsmöte på Johannelund fick vi en serie glimtar från vännernas arbete ute i landet. En efter en steg fram och gav en personlig hälsning, som innehöll både sorg och glädje. Framför allt fanns en grundmurad tro på framtiden och maranatabudskapet. Guds ord är i sig självt så engagerande, att det inte behövs något annat att stötta upp det med.

Jan Egil Hafsahl, Västerås: Jag upplevde, när jag kom till Västerås, att ju mer jag predikade, desto mindre folk blev det. Jag märkte att när det började bli allvar och striden kom, blev det inte en så stor skara kvar. De som lämnade oss sitter nu antingen hemma eller i någon kyrka. Gud välsigne dem! Ändå är det trots allt vårt budskap, Guds ord, som skall sätta oss i stånd att föra Herrens krig.

Jan Egil Hafsahl

— Det är ett ord jag har tänkt på: "Helgen eder!" Varje gång Gud har velat göra något speciellt har detta varit hans budskap. "Avskilj eder!" Därför har vi i Västerås sökt oss in i Ordet. Det som skall avskilja oss för Guds räkning, rena oss, inspirera oss och föra fram det vi ber Herren om, det är Guds ord. Börja predika Ordet, och du skall se att människor blir frälsta och bevarade.

Kenneth Karlsson, Sölvesborg: Det är en välsignad kamp vi är inne i, det måste man nog säga. Vi har ofta lite folk på mötena, och ofta får man stå och kämpa själv. Man kan undra, vad det då är som håller oss uppe. Det är Guds nåd, annars vore det ute med oss. Kampen håller oss vakna, och så vet vi, att vad saken gäller, det är inte så mycket mänskliga prestationer. Det är Gud som skall ge människorna ett styng i hjärtat, så att de börjar fråga efter honom.

Forts sid 18

Brev från ung mor

— Det har sagts att väckelsemiljön är skadlig för barn, säger Birgitta Johansson stående till höger om barnen, men bibelveckan blev läkedom i unga hjärtan i en tid då ateism breder ut sig och knark och mellanöl blir vanligt i allt lägre åldrar.

Bibelvecka – mot den ateistiska miljön

"Sen vilken kärlek Fadern har bevisat oss därmed att vi få kallas Guds barn, vilket vi ock äro. Därför känner världen oss icke, eftersom den icke har lärt känna honom."

Vilken underbar hemlighet ligger inte i dessa ord! Barnskapet i Gud gör oss till dårar för världen därför att den aldrig med sitt förstånd kan utforska detta. Barnskapet är ett förhållande till Fadern som ord aldrig kan förklara, men som finns inombords hos den som är född på nytt och som gör att man med stor frimodighet kan bedja, tacka och prisa Gud, utan tvång och hämningar.

Jag hade förmånen att få vara med under skolungdomens bibelvecka på Johan-nelund. Vilken vecka, vilken förmån att, i en tid då allt gudomligt trampas ned och

knark och mellanöl är vardagsmat för ungdom t. o. m. på mellanstadiet, få ha sina barn på en bibelvecka där de matas med den andliga, oförfälskade mjölken. Utan tillägg, utan spädning, utan ersättningsmedel. Rent och klart *Guds ord*. Det var gripande att se och höra dem prisa Gud och bedja för varandra.

Det har sagts att det är skadligt för barn att vara i en sådan miljö. Ingalunda! Det är balsam för själen. Läkedom för sargade barnahjärtan. En motvikt till den ateistiska miljön i skolan och i vårt samhälle där materiellt välstånd får ersätta andligt liv.

Våra ungdomar har genomskådat detta, och ser hur falskt det är uppbyggt. De accepterar inga halvsanningar och kompromisser. När de frågar, vill de ha ett ärligt svar.

Vi måste vara vakna och lyhörda för deras problem och hjälpa dem i bönen. Inte bara bedja *för* dem, utan också bedja *tillsammans* med dem. Enkelt och rakt på sak. Inte ta det så högtidligt. Det är ju frågan om att som ett barn gå till sin fader. "Han ger inte sten när vi beder om bröd."

Jesus lät barnen komma till honom och lyssna till honom.

"Låt dem komma till mig. Himmelriket hör dem till", sade Jesus odramatiskt. Och barnen tillsammans med de äldre följde Jesus. Vi har samma väg att gå. Jesus har blivit vår sång och vår glädje.

Fridshälsningar
Birgitta Johansson
Trollhättan

PÅ PRENUMERERA MIDNATTSPROPET

ikt till

Ungdom från när och fjärran har åter en gång träffats till en skolungdomsvecka på Johannelund. Det gamla huset blev fullt av liv och rörelse då ett 40-tal pigga och glada ungdomar tog det i besittning. Rummen blev fullbelagda, och vi fick leta fram extrabäddar för att rymma alla.

Varje morgon klockan åtta var det väckning, och vid nio-tiden strömmade bön- och lovsångstoner ut från kyrksalen, där hela skaran var samlad till morgonbön. Två bibellektioner hann vi med på dagarna vid sidan om torg- och väckelsemötena.

På onsdagskvällens möte sjöng och vittnade skolungdomsveckans deltagare, och det var ett levande och övertygande budskap om Jesu frälsningsmakt, som nådde våra hjärtan.

Efter mötet rusade hela ungdomsskaran upp i kyrkan på Johannelund och bad till Gud. Några av kompisarna var ofrälsta, och andra kämpade och bad om Andens dop. Böneropen ekade genom huset, och där, sent på onsdagskvällen, fick själar uppleva frälsning. De fick gråta ut invid Jesu kors och tacka honom för den seger han vann på Golgata. Andra började helt spontant tala ett nytt språk. Jesus hade svarat på bön. Nu fick de prisa honom i nya tungomål, och innan vi lämnade kyr-

kan fick alla vara med och tacka och lova Jesus för hans underbara namn.

Veckan avslutades i en underbar och oförglömlig påskkonferens. På påskdagskvällen fick Carina från Trollhättan gå i dopets grav. Det blev en dopförrättning vi sällan varit med om. Efter dopet var det en strålende lycklig Carina, som omfamnade sina kompisar, medan de prisade Herren.

Men framför ligger mötet med föräldrar och skolkompisar. Finns det någon möjlighet att överleva för dessa ungdomar? Många kommer hem till ofrälsta kompisar och anhöriga, ensamma i sin skola med ett budskap som ger liv.

Under veckan som ligger bakom har vi smälts samman genom tron, bönen och bibelläsningen. Vi har en och samma ande. Om vi befinner oss i norra eller i södra Sverige, så har vi i alla fall gemenskap med varandra och vi är inte ensamma, Jesus är med. Vi kan bli bevarade i tron på honom. Vi skall vittna om Jesus, tala om honom i skolan, i hemmet. Visa världen att Jesus lever. Vi har mött Jesus och vill förmedla det till vår omgivning.

"Ty talet om korset är visserligen en dårskap för dem som gå förlorade, men för oss som bliva frälsta är det en Guds kraft." 1 Kor. 1:8

Sonja

Använd kupongen till höger. Beta!a när inbetalningskortet kommer.	
Prenumerationspriset är: Helår 45:—, halvår 23:—, kvartal 12:—, Lösnummer 1:80:—, — Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige. Gåvor till tidnings- och traktatmissionen mottages med tacksamhet. Postgiro 57 16 20-4.	
Jag prenumererar på Midnatts- ropet och betalar när inbetal- ningskortet kommer ☐ Är ny prenumerant	kvartal 12:— halvår 23:— helår 45:—
Efternamn	Förnamn
c/o	Gata, Box, Postlåda etc.
Post-nr	Postanstalt
Till MIDNATTSPROPET Pren. avd. Box 1236 161 12 Bromma 12	
Svarsförsändelse Konto nr 4745	
Frankas ej M. R. betalar portot	

Vad läser läsarna?

— Den som blir uppmärksam idag är inte den som är mest gudfruktig, utan den som kan uppvisa mest originalitet.

Den som säger det är *Leif Kratz*, bosatt i Trollhättan och till för en tid sedan kristen bokhandlare i staden. För någon månad sedan tvingades *Leif Kratz* slå igen sin missionsbokhandel, på grund av läsarnas totalt förändrade läsvanor, menar han.

— Det går inte att sälja en bra kristen bok längre, därför att folk läser inte. I stället köper man bara märken och grammofonskivor. Köper man ändå någon gång en bok, verkar det som om man skaffar sig den bara för syns skull. En vanlig fråga i affären var nämligen: "Har ni inte den här boken inbunden?" Om inte så köpte man den aldrig.

— Jag har undrat var människorna egentligen hämtar sin kunskap ifrån. Men jag har förstått att det man får, det är bara vad man lyckats snappa upp i något möte. Bibeln har man ju också bara för syns skull.

Leif Kratz är medlem i stadens pingstförsamling och berättar att han tidigt fick upp ögonen för den kristna litteraturens avgörande betydelse i all

evangelisering. Då han startade sin missionsbokhandel i Trollhättan räknade han med 4000 aktiva kristna som underlag. Det skulle inte bli några svårigheter, trodde han. Verkligheten blev helt annorlunda.

— Det är Den kristna bokringen som fullständigt har förryckt marknaden för missionsbokhandlarna och kolportörerna. Den kristna bokringen ger idag ut 14.000 böcker i månaden, varav 13.000 till sina medlemmar. När den kommer ut i bokhandeln är hela marknaden redan mättad, och vi får bara sälja något ströexemplar. Och ändå kan de komma och beklaga sig över att det inte finns någon som vill bli kolportör.

— Ibland ville jag sälja en bok om den helige Ande, därför att jag upplevde att personen ifråga behövde den, men då kunde jag få till svar: "Nej, jag är med i Den kristna bokringen så jag har redan så många böcker, som jag inte har läst." Så folk läser till råga på allt inte ens böckerna, därför att de är så dåliga.

— Det förrädiska med Den kristna bokringen är, att det inte är alla böcker som är dåliga, utan det finns en och annan som är läsvärd. Och därför stannar man kvar. Men vad man samtidigt får med sig är ju egentligen ingenting annat än rent avtrubbande andlig porr.

"Satan själv förskapar sig ju till en ljusets ängel." (2 Kor. 11:14).

Om jag lever och Gud vill så kommer jag snart att predika om satans omvändelse.

Har jag blivit universalist?

Nej, jag har nog samma gamla lära som förr, mina vänner. Jag skulle finna det svårt att bli sams med satan ens i himmelen.

Det är mig t. o. m. omöjligt att enas med *Johan Olof Wallin* i det poetiska hoppet, att döden, änglalik, till sist en gång

"skall facklan vända

och i detsamma

den återända

vid livets flamma;

och blanda, evig seraf, sin ton

uti vår lovsång vid Lammets tron."

Döden har slitit för många ömma band, för att jag någonsin skulle kunna betrakta honom som något annat än en fiende.

Var det då endast fråga om litet sensationell annonsering, att jag ville predika om satans omvändelse?

Nej, vi annonsera inte sensationellt — vi annonsera för resten helt litet.

Nej, mina kära vänner, jag menar allvar då jag säger, att en väldig omvändelseväg drager över världen — och satan går i spetsen för den!

Lyckligtvis voro vi beredda på den, genom Pauli ord: "*Satan själv förskapar sig till en ljusets ängel.*"

Det är nog inte fråga om blott en förklädning, ty aposteln begagnar samma ord, som då han i Fil. 3:21 talar om vår förnedrings kropp skall förvandlas till Kristi kropps likhet.

Det är nog fråga om en verklig förvandling, men det bör beaktas att den utföres av satan själv!

Satan är trött på slumpen, han är inte längre en ful buse, med röd näsa och horn och svans — han vill inte veta av det gamla sällskapet.

Han har reformerat sig och uppträder som patriotisk statsman, som modern teolog, som lärare vid pastorsskolorna, som reformator och predikant.

Han har kommit i respektabelt sällskap och synes trivas mycket bättre i kyrkorna än i de stinkande krogarna.

Djävulen har blivit en religiös herre, med en bibelkommentar under armen.

Satan har blivit omvänd.

Nu må man förstå, att jag aldrig hållit satan för att vara den till utseendet hisklige varelse, som medeltidens fantasi har målat honom.

Jag tror mig ha grund för den uppfattningen, att satan överträffas i skönhet endast av Jesus Kristus själv.

Satan älskar konst, vetenskap och religion mycket mera än smuts, okunnighet och råhet. Nästan all musik i världen är i hans händer, så ock konsten och vetenskapen. Det sköna har han lockat till sig så helt och hållet, att då Guds Son kom till jorden, fanns det inte nog skönhet kvar för

Satan blir religiös

Ur boken
Brinnande hjärtan
Av Gust. F. Johnson

Gustaf F. Johnson, född i Småland 1873, emigrerade som nioåring till Amerika, där han blev frälst och döpt. Tidigt kom han ut på fältet som evangelist. Efter en bibelkurs, ledd av missionär Fredrik Fransson, reste Gust. F. Johnson till Japan, 17 år gammal, men återvände snart. Han fortsatte att predika i Amerika och fick se den ena väckelsen efter den andra utbryta. Snart var han

känd i hela Svensk-Amerika.

Två gånger besökte Gust. F. Johnson Sverige. Första gången var 1922, då han predikade i missionsförsamlingarna över hela vårt land. Samtidigt kom boken "Brinnande hjärtan" ut på svenska. Gust. F. Johnson omfattade i dopsynen den baptistiska läran men var i församlingssynen missionsförbundare. Han dog 1959.

hans dräkt för att kunna fånga ett mänskligt öga (Jes 52:2).

Konsten är så gott som uteslutande i satans tjänst, och detsamma kan sägas om vetenskapen.

Även då konsten menar sig vara i Herrens tjänst och har målat djävulen svart och ful och avskräckande, är det uppenbart att det har skett i hans eget intresse, ty när människorna ha tänkt sig satan som den fågelskrämma medeltiden målade honom, bland herrskap och lärda, reformatorer och teologer, där han med frihet rörsig.

Religiös har satan nog varit före och efter sitt fall, och denna hans starka karaktärssida framträder i de yttersta dagarna såsom aldrig tillförne.

Det är denna religiösa karaktärssidas framträdande jag syftar på, då jag talar om hans omvändelse.

Samtidigt följa hans tjänare det lysande exemplet och börja predika ett nytt budskap även de. De bliva *rättfärdighetens tjänare*.

En stor religiös väckelse går över världen i dessa dagar.

Religiös är den — men inte kristlig.

En väckelse är det — men inte frälsning.

Den kommer att gripa omkring sig såsom aldrig någon väckelse tillförne har gjort; där hundraden förr ha blivit omvända, komma nu tusentals och miljoner att gripas; de komma även att bli "beståndande", d. v. s. "förening med kyrkan", nämligen den stora, förenade, reformerade, moderna världskyrkan.

Genom denna väckelse samlas det stora medlemskapet till den blivande statsmakten, som omtalas i Upp. 17 som först bäres av världsmakten och sedan efter hand möter sin dom genom samma världsmakt.

I denna väldiga väckelse är satan den ledande anden. Möten pågå f. n. i tusentals kyrkor i världen, där den nya rättfärdigheten predikas, och stora konferenser hållas, där väckelsens metoder diskuteras.

Främst på programmet är — penningar! Femtio miljoner — hundra — tre miljoner — en biljon dollars "för religiös verksamhet hemma och i hednaländerna" — så låter det vackra programmet!

"Endast en väckelse till är nödvändig: det är helgandet av penningmakten åt Gud. När det sker, då kommer Guds rike på en dag!"

Så lyda annonserna, ordagrant.

Vi skola således upprätta Guds rike utan Konungens återvändande; det skall ske genom Mammons makt!

Guldkalven har tagit Jehovas plats!

Mose är glömd, nutidsprästen har, liksom Aron fordom, inrättat gudskyrkan enligt folkviljan — demokrati över allt! — och folket äter, dricker och leker!

Predikan ljuder kraftig. Det onda (icke *den onde*!) fördömes med eftertryck; kärleksbudet inskärpes, Jesu bergspredikans etik anbefalles åt världen — ty världen skall ju bli Herrens! — den religiösa uppföstran understrykes, mission skall drivas såsom aldrig tillförne, lasarett och skola bereda hedningarna för kristendomens antagande och tusentals unga män skola invigas till den nya rörelsens målsmän!

Vad är det för något?

Det är satans verksamhet ! (2 Tess. 2:9)

Min uppmärksamhet väcktes först därav, att denna religiösa väckelse, med sin tilltalande rättfärdighetspredikan, ivrigt motogs av hela den rationalistiska skolan. Kristusförnekande teologer, försoningsblodets hatare, korsets fiender hälsade en väckelse med jubel! Vilket skådespel! Vilken gåta!

Då såg jag närmare på rörelsen och fann, att det var väckelse med både plus och minus.

Minus — syndaånger, sinnesändring, försoning, frälsning, liv, gudskraft, Kristus! Plus — köttet, världen, djävulen!

Världen skall bli Guds församling, Guds

rike — då måste världen reformeras! Det är satan med om, ty visst föredrager han en rättfärdig värld framför en oren!

En brud med klara ögon, vita händer, ren dräkt och oklanderligt rykte passar väl bättre för ljusets ängel än en häxa från slummen!

Reform och rättfärdighet därför!

En nykter värld är första numret på programmet! Det är redan vunnet. Bort med skökonästerna! De äro i det närmaste bort-sopade, säga oss reformatörerna.

"Men detta är väl bra?"

Visst är det bra — annars skulle satan aldrig ha tagit sig för att hjälpa till med det, ty det är just gott han vill göra.

"Men varför i all världen . . .?"

Förstår då inte mina åhörare syftet?

Det kommer att gå mycket lättare för satans rättfärdighetspredikanter att övertyga en nykter, hederlig, rentvagen, religiös herrskapsvärld, att *hon kan reda sig utan Kristus*, än det har gått att övertyga en smutsig värld om hennes egen självtilräcklighet!

Kommer det att lyckas?

Visst kommer det att lyckas! När det vilddjur kommer, åt vilket satan skall giva sin tron, skall hela jorden se efter det med förundran och tillbedja det! (Upp. 13.)

En sådan kupp fordrar förberedande propaganda, och det är den alltintagande pseudokristendomens rättfärdighetsförkunnelse, som grundlägger den inom kort uppståndne världsregeringens statskyrka.

Ännu finna vi många Guds män med, tyvärr, i denna världsväckelse, Somliga skola få sina ögon öppnade och komma att fly för sina liv; andra skola avtyna i andlig sömn och död.

Då Herren kommer efter de sina, tages saltet från jorden. De Laodiceakristna, som lämnas kvar, ha inte ögon att se vad som fattas — de äro i alla fall vana vid en församling, där Kristus är utestängd. Hur skönt det då blir för kyrkan att falla i famnen på en regering, som vet att uppskatta en sansad, tolerant kulturorganisation!

Segerdrucken höjer kyrkan sin gyllne kalk!

Det är hennes triumfdag!

Hon är en drottning — och en sköka!

Men hennes hemska dom är nära.

Då den kommer, ropas det "ve" på jorden, men i himmelen sjungas "halleluja"!

"Gån ut ifrån henne, I mitt folk, för att icke deltaga i hennes synder och fån eder del i hennes plågor."

Det är Herrens stämma som varnar.

Världen idag

Medicinmän

□ Medicinmän är fullt i klass med psykiatrer och psykoterapeuter i västvärlden, anser en ledande representant för WHO, dr Adoye Lambo. Medicinmännens ritualer har ofta en positiv effekt när det gäller att bota sjukdomar. Det vore positivt om dessa traditionella helbrägdagörare också kunde ges en officiell ställning i samhället, så att deras tjänster kunde integreras i det egna landets hälsovård, säger dr Lambo.

Ny fängelsedom

□ Böter som ej betalats, förvandlades till två månaders fängelse för den kvinna från Hultsfred, som hållit på att riva ner oanständiga löpsedlar. Om hon lovade att inte riva ner fler löpsedlar i fortsättningen under de närmaste åren, skulle hon slippa att sitta av de extra 87 dagarna, som hon annars ställdes i utsikt att få. Hon kunde dock inte bestämt lova något i den riktningen.

Elvis

□ Efter 20 år och 54 guldplattor som rocksångare skall Elvis Pres-

ley, 38 år och multimiljonär hoppa över till det religiösa, sjunga andliga sånger och bli evangelist, läser vi.

Jesusfolk fängslat

□ Amerika är hårdarbetat nu, säger Skeeter Davis, amerikansk countrysångerska. Hon övergick till Jesusrörelsen sedan hon avskedats från en av Amerikas populäraste TV-shower, då hon tagit Jesusrörelsen i försvar. I Amerika åker nu ungdomar i fängelse för att man stör varuhusens finanser genom att gå omkring och bära biblar. Vi är också portförbudna på turistorterna, för att vi sägs skrämra turisterna. Men naketfolk får promenera omkring odömda, säger Skeeter Davis på sverige-turné.

Psykopater

□ Personlighetstyper med psykopatisk läggning ökar i antal, läser vi. Dr L. O. Bagge, som undersökt ett antal värnpliktiga, menar att denna personlighetstyp är en följd av kulturella förändringar.

Asien

□ Knappast något asiatiskt land har restriktioner för asiater som kommer för evangeliskt arbete. Detta har gjort att Asiens kristna nu tar självständiga initiativ för att missionera sin kontinent, läser vi.

Informationskrig

□ Oljestaten Abu Dhabi har köpt en stor brasiliansk tidning för 100 milj. kronor som ett led i ett arabiskt "informationskrig" mot Israel, hävdar israeliske informationsministern Peres. Den första uppgift tidningen fått är att avskeda alla judiska anställda.

Latinet blir EG-språk

□ Ett seriöst förslag om att upphöja latinet till officiellt EG-språk har framkastats av två holländska socialdemokrater i Europaparlamentet. Om språket fallit i glömska borde européerna lära av Israel, som väckte hebreiskan till nytt liv trots att den inte talats i Palestina sedan Kristi dagar, menar man.

Statsbidragen

□ Riksdagens kulturutskott har beslutat höja anslagen till trosamfundet från tio miljoner kronor till tolv milj. Dessutom skall samfundet få tre milj. kr i lokalt stöd.

Skiljelinjer

□ Den skarpaste skiljelinjen går inte mellan trossamfundet utan mellan den som tror och den som inte gör det, säger pastor Bo Hörnberg, Filadelfia i Jönköping, till Göteborgs-Posten sedan han beslutat delta i den ekumeniska samlingen, som biskop Sven Lindegård tagit initiativ till för Växjö stift.

Välsignat

□ Självklart tror jag att det skulle vara en välsignelse för varje kristen att bli döpt till Kristus genom nedsänkning. Det vore en underbar yttre bekräftelse på den inre erfarenheten. Vi som är pingstvänner behöver däremot fördjupas i vårt dopmedvetande och kanske sätta oss ned och lyssna till undervisningen av en luthersk präst.

Stanley Sjöberg
i Hemmets vän

Midnattsropet

VÄCKELSEKRISTEN FRONT

Utkommer med ett 16-sidigt nummer den 1 och 15:e varje månad.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jillker, Björn Blåhammar, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen och Ulla Näsholm.

Prenumerationspriset är: Helår 45:–, Halvår 23:–, Kvartal 12:–. Lösnummer 1:80. Till Finland, Norge och Danmark är priset det samma som i Sverige.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang". D. v. s. pren. gäller tills uppsägning sker.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

MIDNATTSROPET
Box 1236, 161 12 Bromma
Tel. 08/80 29 35
Postgiro: 57 16 20-4

MARANATAFÖRSAMLINGEN
Box 344, 101 24 Stockholm
Postgiro 44 10 05-6

JOHANNELUND, församlingshem
Missionsvägen 24, Bromma
Postadress: Box 1236
161 12 Bromma
Tel. (växel) 08/80 29 35
efter växelns stängning 80 29 39

GAMLA BRO, servering
KLARA TONER, bok- och musikaffär
Gamla Brogatan 27, Stockholm
Postadress: Box 344
101 24 Stockholm
Tel. (växel) 08/23 52 30

Ett ord på vägen ...
Tel. 08/26 88 60
(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Egneliska
Boktryckeriet, Stockholm 1974

Låt oss kämpa vidare

Jag vill framföra mitt tack för skivan "Han fann mig", som jag mottagit. Ett riktigt maranatabudskap framföres genom den. Det är underbart, tack och lov!

Det är roligt att man kan säga, att tonen

och budskapet är lika som i Maranatas början 1960, budskapet om nåd och frälsning, blodets kraft och Andens eld.

Räddningsmissionen på Gamla Bro i Stockholm är säkert för många ett böne-

svar. Vilken gigantisk uppgift att rädda vilseförda! Söner och döttrar kommer åter till fadershuset, upplever frälsning och går sedan i sin tur in för att rädda andra.

Må vi bedja om en reningsväckelse. Allt för mycket av världens väsende tränger sig in i de kristna leden. Det är underbart att de enkla väckelsesångerna lever kvar i Maranataväckelsen.

Ett tack till Arne Imsen med familj, som fortsätter kampen samt en hälsning till alla maranatavänner och Midnattsropets läsare. Låt oss skuldra vid skuldra kämpa vidare och ge Maranatarörelsens arbete allt stöd!

Med fridshälsning
Carl Engberg
Nyköping

Är du, min vän, med i skaran som beder och söker Guds vilja i Ordet. Dessa som längtar efter Jesu närhet i ödmjukhet. Dessa som sagt farväl till världen och har sitt sinne vänt till det som är därovan. Dessa som är föraktade av världen och anses som dårar. Dessa som tala nya tungomål och väntar Jesus på himmelens skyar.

"Föraktad var han och övergiven av människor, en smärtornas man och förtrogen med sjukhet; Han var såsom en, för vilken man skyler sitt ansikte, så föraktad att vi höllo honom för intet." Jes. 53:3.

Så är också dessa, som är Kristi brud, föraktade. Dessa som vill följa Lammet varthelst det går och bära smäleken som deras Mästare gjorde.

Skynda, varför dröjer du? Stå upp och ställ dig i deras led; folket med de slitna biblarna och nöta böneställena. Dessa som följer Brudgummen av kärlek och inte för förmåner nas skull.

Med fridshälsningar, Herren är nära!

Tore Johansson,
Kalmar

Detta är läsarnas forum.

Skriv även du — så koncentrerat som möjligt — något till tröst, uppmuntran eller förmaning.

Adressen är: Midnattsropet,
Box 1236

161 12 BROMMA 12

ordet och vår tro

Vad är andedöpt?

Fråga: I Apg. 2:4 står det: "Och de blevo alla uppfyllda av helig Ande och begynte tala andra tungomål, eftersom Anden ingav dem att tala."

Är det vad som menas med andedöpt?

Vad menas då med 1 Kor 12:4—11, där det står skrivet om nio olika nådegåvor, bland dem också *gåvan att tala tungomål*? Är inte en människa som fått någon annan av de nio nådegåvorna än gåvan att tala tungomål andedöpt? Hur skall man bli delaktig av någon av andegåvorna (andedöpt)?

Svar: Det händelseförlopp vi möter i Apg. 2:1—11 är urpingsten. Alla de som blev uppfyllda av helig Ande blev också tungotalare. Apostlagärningarna visar på flera tillfällen, t. ex. 8:17, 18 och 10:44—46, att såsom ett tecken på andedöpt talade man i tungomål. Man får den helige Ande som gåva (Apg. 2:38).

När vi läser i 1 Kor 12:4—11 finner vi olika *andliga* nådegåvor, närmare bestämt nio stycken. Dessa gåvors uppgift, enligt 1 Kor 14:12, har församlingens uppbyggelse till mål. Många förkunnare blandar ihop dessa två ting. Det vi läste först handlar om

individens enskilda gudsumgänge; man talar i andehänsyn hemlighetsfulla ord med Gud. (1 Kor 14:2). Man kan alltså när och var som helst tala i tungomål, och detta inte nödvändigtvis med hög röst. De andliga nådegåvorna däremot har givits åt var och en så att de kan bli till nytta i församlingen.

I 1 Kor 12:10 möter vi gåvan att tala i tungomål på olika sätt, vilket betyder, att då har vederbörande ett budskap att förmedla. Detta budskap behöver inte vara ett avslöjande, utan kan lika väl vara en bön, lovsång eller tacksägelse.

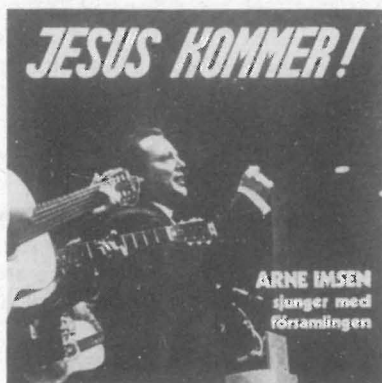
I 1 Kor 12:30 står att "inte tala väl alla i tungomål", och det har flera människor tagit som försvar för att man inte behöver tala i tungomål för att vara andedöpt. Då har man missförstått skillnaden mellan den enskilda och den offentliga tjänsten.

Paulus uppmanar oss att vara ivriga att undfå de andliga nådegåvorna. De ges oss såsom gåvor som vi får tacka för och ta emot och sedan troget förvalta.

GUNNO ANDERZON svarar på bibelfrågor. Välkommen med dina frågor till Ordet och vår tro, Midnattsropet, Box 1236, 161 12 Bromma 12.

Missionera på nytt sätt

**Beställ hem MRM:s levande inspelningar
på LP och kassett ● Begär upplysningar**

MRL 2107 Stereo
"JESUS
KOMMER" —
Arne Imsen sjunger
med församlingen
(Finns även på
kassett med
beteckn. KB 107)
Pris 34:00 kr
med moms

MRL 2109
"HAN FANN
MIG" —
torgsångare från
Johannelund och
Gamla Bro
(Finns även på
kassett med
beteckn. KB 109)
Pris 34:00 kr
med moms

Jesus har en bok i himlen / O det skall bli härligt för mig / Med överängels röst / Snart är han här / Vilken dag / Vad är vinst / Lever du / Tack Jesus kär / Att vara din / Jag vill hellre / En underbar källa / Det finns ej jordisk släktskap / Skall det bli några stjärnor / Jesus kommer (tal av A Imsen) / Snart kommer min Jesus / Gå, gå skördeman gå /

Han fann mig / Kort tal av A Imsen / Ingen är så full av nåd / Kjell Roos vittnar / Seger i Jesus / Bo-Göran Gustavsson vittnar / Kom nu till källan / Jag vill tacka Herren / Lasse Ericsson vittnar / O, vad jag älskar Jesus / Fred Örtegren vittnar / Får jag se dig / Han har öppnat pärlporten / Ett härligt möte / Barnatro / Maranatafolket / Vår Herre kallar / Vilken dag /

MR:s Bokförlag AB, Box: 1236, 161 12 BROMMA 12. Tel. 08/80 29 35

I Herrens ...

fr sid. 11

Karin från Gnosjö: Vi är inte så många och det känns svårt ibland. Vi har inga möten, så vi får ta de tillfällen som ger sig t.ex. när rörmokarn kommer. Då han var hemma hos oss och jobbade, såg han att vi hade bibeln framme, och så kom vi i samspråk med honom. Nu har vi inbjudit honom att komma tillbaka, så vi får se hur det går.

Kurt Rudgard, Halmstad: Vi har upplevt en oerhörd kamp på sista tiden, men under allt upplever vi Guds trofasthet. Jag förstår att Gud håller på att verka över hela vårt land på ett särskilt sätt. Det underbara är ju att vi kan och får predika ett rent och oförfalskat evangelium i dessa ekumenikens dagar.

Anmälningsblankett för Malmköpingsveckan

Gör ett kryss i aktuell ruta!

☐ Jag önskar deltaga hela tiden

☐ Jag deltar följ. datum

☐ Jag färdas i bil

☐ Jag färdas med tåg

☐ Jag önskar privatrum

☐ Jag önskar bo i logement

☐ Jag bor i medfört tält

☐ Jag bor i campingvagn

☐ Jag önskar äta alla måltider

AVSER:

personer

Namn

Adress

Postnr.-postadress

Tel. /

Malmköpingsveckans kansli,

Box: 1236,
161 12 BROMMA 12.

Ytterligare upplysningar
08/80 29 35

Snart är det
MALMKÖPINGSKONFERENS
igen – den sjunde...

Du som varit med någon, några, eller kanske rent av alla sommar-konferenser i Malmköping, känner igen dig när du ser bilden. Så här är det i Malmköping. De stora tälten. Solskenet. Barnen. Och GEMENSKAPEN som så förunderligt blir allt starkare år från år.

En församlingsgemenskap med biblisk mönsterbild hämtad ur Apostlagärningarna blir familjegemenskap med något av egendoms-gemenskap och beredvillig offertjänst i diskbaljan, bönehyddan, tältvakten och städning. Och lovsången tonar oavbrutet hela tiden...

Kom med din anmälan i god tid. Ring eller skriv till Malmköpingsveckans kansli, Box 1236, 161 12 Bromma, tel 08/80 29 35.

Välkommen den 13–21 juli

Till adressaten:

Är adressen felaktig;
meddela adressändring
till tidningen

Till postverket:

Vid obeställbarhet;
returnera godhetsfullt
tidningen till: Midnattsropet
Box 1236, 161 12 Bromma

Bilaga medföljer

Ensamma människa

Text: Björn Blåhammar

□ Det sägs att i vår tid finns det nästan inga personligheter. Tidsandan har slukat upp de personliga och särpräglade.

Vi ser våra ungdomar växa upp i detta massamhälle, som bereder plats för liktänkande massmänniskor men krossar de oliktänkande och avvikande. Och vi kan fråga oss, vart vänder sig dessa ungdomar för att få sin identitet?

Det finns bara en officiell plats att gå till och det är de mänskliga idéernas salutorg. Där saluförs alla kända läror, filosofier och religioner. Vi ser ungdomen slussas in i denna tankarnas världshandel. Som begynnande frön av liv och personlighet kastas de oförberedda ut i en hetsjakt efter ljus, frid, glädje och mening. Men det kapital som de använde för att köpa sanning, vänder åter till dem, nu invirat i människotankens gigantiska bedrägeri: den ensamma människan.

Den ensamma människan har ingen destinationsort. Hon har inget hemland. Hon har ingen identitet. Folkhavet sköljde över henne och hon drucknade.

Detta rytande hav. Detta stilla hav. Detta gråtande hav. Det piskas av vindar: vindar från norr, vindar från öster, vindar från söder, vindar från väster.

Men Gud sände sin Son till världen. Det heter: "Det sanna ljuset, det som lyser över alla människor, skulle nu komma i världen.

I världen var han, och genom honom hade världen blivit till, men världen ville icke veta av honom.

Han kom till sitt eget, och hans egna togo icke emot honom. Men åt alla dem som togo emot honom gav han makt att bli Guds barn, åt dem som tror på hans namn." Joh. 1:9—12.

Vad gjorde Jesus? Han kom till folket. Han kom till folkhavet. Han kom för att

bringa drucknade till identifikation. Han kom för att kalla människor ut ur havet, och göra dem till individer, så att de sedan åter kunde gå ut i havet, inte för att drunkna eller gå under men för att vara arbetare för denna Guds väldiga plan för människans återupprättelse.

Detta händer idag. Människor kommer ut från havet och möter Jesus Kristus som Guds Son, och de blir födda på nytt, som vi läser: "och de hava blivit födda, icke av blod, ej heller av köttslig vilja, ej heller av någon mans vilja, utan av Gud." Joh. 1: 13.

Jesus banade vägen ut ur havet. Och han vandrar idag på människors stigar för att föda liv. Han är den gode herden som gav sitt liv för fåren. "Och när han såg folkskarnorna, ömkade han sig över dem, eftersom de voro så illa medfarna och uppgivna, 'lika får, som icke hava någon herde'." Matt. 9: 36.